

Provinciale Staten

Clustercode VTH
Ons kenmerk DOC-00822424
Bijlage(n) 1

Uw kenmerk -
Maastricht 2 september 2025
Verzonden 5 september 2025

Onderwerp

Antwoord van Gedeputeerde Staten op schriftelijke vragen

Van het lid : J. Wolters Gregório
Fractie : SP
Inzake : Vergunning PFAS lozing Weert

Ter inleiding

PFAS (per- en polyfluoralkylstoffen) vormen een groep stoffen die vanwege hun persistentie, mobiliteit en toxiciteit zijn aangemerkt als Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) binnen de milieuregelgeving. Het Rijk is systeemverantwoordelijk voor het wettelijke kader rondom ZZS en heeft als doelstelling het weren van deze stoffen uit de leefomgeving, zodat in 2050 nog slechts sprake is van verwaarloosbare risico's. In de mededeling portefeuillehouder van 11 maart 2025¹ is toegelicht wat ZZS zijn, hoe het wettelijk stelsel is vormgegeven, en hoe de Limburgse inzet hierop aansluit.

Het College van Gedeputeerde Staten deelt uw zorgen met betrekking tot situaties waarin er PFAS in ons leefmilieu, in dit geval in het bijzonder in het water terechtkomt. Bij vergunningen waarbij uitstoot van ZZS, zoals PFAS, aan de orde is, neemt het College van Gedeputeerde Staten zowel het wettelijke kader, landelijke adviezen als lokale ambities en maatschappelijke zorgen in ogenschouw en bewaakt de belangen van milieu, gezondheid en drinkwatervoorziening. De Provincie Limburg werkt aan het reduceren van ZZS via haar wettelijke instrument van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH). Alvorens een PFAS-lozing wordt toegestaan, worden de volgende onderdelen door de Omgevingsdienst Zuid-Limburg beoordeelt:

- Kan de PFAS-lozing worden voorkomen? Zo nee, kan deze (verder) worden geminimaliseerd?
- Zijn de Beste Beschikbare Technieken toegepast?
- Brengt de PFAS-lozing de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater niet in gevaar?

¹ <https://limburg.bestuurlijkeinformatie.nl/Reports/Document/35b64a9c-f36d-4c93-b34c-f16846713886?documentId=d30cf74a-acf7-4d27-b7fb-35e1ed676b3f>, GS DOC-00718540

In het kader van doelmatig afvalbeheer vervult de Provincie een complexe en genuanceerde rol, waarin juridische kaders, milieubelangen en maatschappelijke functies samenkomen. Afvalverwerkers vervullen namelijk een essentiële functie in het waarborgen van volksgezondheid, het ondersteunen van de circulaire economie en het faciliteren van duurzaam grondstoffengebruik. Juist omdat afvalverwerkers een maatschappelijke taak vervullen, is de vergunningverlening vaak een zoektocht naar balans tussen tegenstrijdige belangen. Enerzijds moet de Provincie zorgen voor een robuuste infrastructuur voor afvalverwerking, die bedrijven en instellingen in staat stelt hun afval op verantwoorde wijze af te voeren. Anderzijds moet zij de belangen van de leefomgeving beschermen, zeker wanneer er sprake is van lozing van zeer zorgwekkende stoffen.

Daarom is het van belang om te weten dat de Provincie, in haar rol als bevoegd gezag, vergunningen omtrent PFAS-lozingen alles afwegende zo streng mogelijk toetst alvorens zij deze verleent. Zoals ook door de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat in de beantwoording van de Kamervragen van het lid Gabriëls (GL-PvdA) PFAS-lozingen Weert² is aangegeven, is het bevoegd gezag (Gedeputeerde Staten) daarbij wel gehouden aan het formele toetsingskader voor het verlenen van een omgevingsvergunning milieu. Zoals nader in de antwoorden op de gestelde vragen is vermeld, houdt de Provincie Limburg zich aan bedoelde kaders voor indirecte lozingen waarvoor het College van Gedeputeerde Staten het bevoegd gezag is. Voor de beeldvorming: wij zijn niet de enige die in ontwerp een vergunning hebben verleend voor het indirect lozen van PFAS door een bedrijf. Uit het IRAS-rapport "[PFAS-bronnenonderzoek in Nederland september 2024](#)", blijkt dat in 2023 reeds 34 bedrijven in Nederland beschikten over vergunde PFAS-emissies naar het oppervlaktewater afgegeven door diverse Omgevingsdiensten, Hoogheemraadschappen, Waterschappen en Rijkswaterstaat.

Met het Statenbesluit van 21 maart 2025 ([G-25-002](#)), waarbij structureel extra middelen beschikbaar zijn gesteld voor een goede uitoefening van de provinciale VTH-milieutaken door de Omgevingsdienst Zuid-Limburg, zet de Provincie Limburg onder meer extra in op coördinatie en meer inzet bij vergunningverlening voor zeer zorgwekkende stoffen. Ook zijn extra middelen beschikbaar gesteld voor intensivering van toezicht op, monsternamen en analyse van afvalwater afkomstig van indirecte lozingen.

Naast de wettelijke taak zet het College van Gedeputeerde Staten zich actief in voor aanvullende maatregelen om ZZS in het leefmilieu te reduceren. Deze inzet is onder meer verankerd in de Modulaire aanpak concretiserend milieubeleid, waarin het vermijden van ZZS als prioriteit is benoemd³. Maatregelen zoals innovatief toezicht met infraroodcamera's en extra toezicht op vermijdings- en reductieprogramma's vallen onder deze aanpak. Ook beleidsinstrumenten zoals de Agenda bodem en ondergrond 2024-2030 en het Provinciaal Waterprogramma 2022-2027 dragen hier aan bij. Daarnaast participeert de Provincie Limburg in het landelijke traject van maatwerkafspraken voor de grote industrie onder regie van het Ministerie van Klimaat en Groene Groei. Naast CO₂-reductie worden in dit traject ook afspraken gemaakt over circulariteit en leefomgevingsaspecten zoals ZZS. Deze acties zijn nader toegelicht op pagina 13 en 14 van bovengenoemde mededeling portefeuillehouder. Deze inzet draagt bij aan de provinciale ambitie om de aanwezigheid van ZZS in het Limburgse leefmilieu actief te beperken en de kwaliteit van bodem en water te verbeteren.

² <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/kamervragen/detail?id=2025Z14995&did=2025D36074>

³ Mededeling portefeuillehouder 12-3-2025, <https://limburg.bestuurlijkeinformatie.nl/Reports/Document/35b64a9c-f36d-4c93-b34c-f16846713886?documentId=d30cf74a-acf7-4d27-b7fb-35e1ed676b3f>

Sinds 2023 nemen de Regionale Uitvoeringsdienst Limburg Noord (RUD LN) en de Omgevingsdienst Zuid-Limburg (ODZL) deel aan het project 'Try Out ZZS', als onderdeel van het Impulsprogramma Chemische Stoffen dat het Rijk uitvoert ter ondersteuning van het ZZS-beleid. In dit project werken het RIVM en Omgevingsdienst NL samen om het VTH-stelsel te versterken op het gebied van ZZS. In 2023 hebben alle provincies ingestemd met het IPO Position Paper PFAS, dat als input diende voor de Europese consultatie over een restrictie op PFAS en de inzet op verbod onderstreept.^[2]

Landelijk is afgesproken dat Rijkswaterstaat rivierdossiers met bijbehorende uitvoeringsprogramma's opstelt ter bescherming van de drinkwaterwinningen uit de grote rivieren, welke in beheer zijn bij het Rijk. Voor de Maas zijn deze documenten te vinden via het Rivierdossier waterwinningen Maas : [Rivierdossier waterwinningen Maas : feitendossier - Rijkswaterstaat Publicatie Platform](#) en [Uitvoeringsprogramma rivierdossier waterwinningen Maas 2022-2027 - Rijkswaterstaat Publicatie Platform](#).

Deze documenten worden momenteel geactualiseerd. De Provincie Limburg is daarbij betrokken teneinde de continuering van de drinkwatervoorziening in Limburg te waarborgen. Voor lozingen van verontreinigende stoffen - direct of indirect - op de Maas of andere oppervlaktewateren in Limburg geldt dat het voor de betreffende lozing bevoegd gezag zich heeft te houden aan de geldende wettelijke kaders, welke (onder andere) zijn gesteld ter bescherming van de waterkwaliteit.

Zoals nader in de antwoorden op de gestelde vragen is vermeld, houdt de Provincie Limburg zich aan bedoelde kaders voor indirecte lozingen waarvoor het College van Gedeputeerde Staten het bevoegd gezag is.

Op 10 juli 2025 heeft de ODZL, in mandaat namens het College van Gedeputeerde Staten, vanuit een regulier proces een besluit genomen omtrent de ontwerp Omgevingsvergunning aan CFS B.V. te Weert (CFS) voor een wijziging ten behoeve van het accepteren en bewerken van afvalstromen. Het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken zijn ter inzage gelegd van 16 juli 2025 tot en met 26 augustus 2025. In die periode was het mogelijk zienswijze in te dienen tegen het ontwerpbesluit. Diverse instanties en belanghebbenden hebben daar gebruik van gemaakt.

Het College van Gedeputeerde Staten waardeert deze inspraak zeer omdat hierdoor de definitieve vergunning alleen maar beter kan worden want per slot van rekening staan we allen voor hetzelfde doel, de bescherming van het leefmilieu.

De komende weken worden alle ingebrachte zienswijzen aandachtig bestudeerd en verwerkt in het definitieve besluit. Daarnaast zijn en worden verduidelijkende overleggen gevoerd met diverse instanties die een zienswijze hebben ingediend. Op dit moment is nog niet bekend wanneer het definitieve besluit zal worden genomen. Ons College staat uiteraard altijd open voor andere inzichten; het gaat ons er om een zo goed mogelijk besluit te nemen waarmee de bescherming van het leefmilieu zo veel als mogelijk gediend is.

Vraag 1.

Heeft u als College van GS inmiddels kennisgenomen van het artikel in De Limburger? Zo ja, welke passages geven een correcte weergave van zaken en welke niet?

^[2] Met oog voor uitzonderingen voor essentiële toepassingen en redelijke overgangstermijnen voor niet-essentiële toepassingen.

Antwoord.

Ja en het artikel is in zoverre juist dat er inderdaad in ontwerp een besluit is genomen op de aangevraagde vergunning van CFS om vloeibare afvalstoffen te mogen verwerken waarin PFAS aanwezig zijn en vervolgens afvalwater te mogen lozen op het gemeentelijke rioolstelsel. Ook is het juist dat er verschil van inzicht bestaat over de vergunbaarheid van de aanvraag.

Vraag 2.

Betreft de vergunning enkel de drie in het artikel genoemde PFAS-verbindingen of is de vergunde ruimte breder? Indien breder, welke risico afweging heeft u dan gemaakt na interne en externe adviezen?

Antwoord.

wordt een vergunning aangevraagd en verleend voor de 30 specifieke PFAS-stoffen, en die zijn opgenomen op de advieslijst van het RIVM, waaronder PFOA, GenX en PFOS, die ook in afvalwater geanalyseerd kunnen worden. Voor de drie stoffen PFOA, GenX en PFOS gelden per stof specifieke normen voor het oppervlaktewater en drinkwater. Voor de overige PFAS-stoffen die op de advieslijst van het RIVM staan, bestaan geen afzonderlijke stofspecifieke normen, maar geldt een totaalnorm voor alle stoffen gezamenlijk in de vorm van PFOA-equivalenten omdat PFOA de meest schadelijke PFAS betreft.

De risicoafweging is zorgvuldig gemaakt op basis van zowel interne als externe adviezen. Daarbij is meegewogen dat het technisch niet haalbaar is om alle bestaande PFAS-verbindingen volledig uit te sluiten of te monitoren, mede door de stand van de analysetechniek en het ontbreken van meetprotocollen voor een groot aantal verbindingen. Door het hanteren van het meest actuele landelijke analysepakket, in combinatie met voorschriften voor lozingsnormen, extra monitoring en periodieke heroverweging via het vermijdings- en reductieprogramma, wordt het risico voor milieu, waterkwaliteit en volksgezondheid zoveel mogelijk beperkt.

Onderstaand volgt op hoofdlijnen een overzicht van punten waar de standpunten inhoudelijk verschillen:

1. BBT (Beste Beschikbare Technieken) en proportionaliteit

CFS voldoet met de gekozen combinatie van batchbehandeling met actief kool (met minimaal 95% verwijderingsrendement bij PFAS-houdende stromen) en aanvullende nabehandeling van het totale effluent (met gemiddeld 55% rendement) aan de eisen van BBT, en past zelfs BBT+ toe. De keuze voor actief kool wordt onderbouwd aan de hand van de BBT-conclusies Afvalbehandeling en het VITO-rapport, waarin wordt gesteld dat geen enkele techniek optimaal is voor complexe afvalwaterstromen, maar dat actief kool, afhankelijk van de samenstelling, als BBT geldt in deze situaties. Alternatieven zoals membraantechnieken zijn vanwege technische en economische haalbaarheid en gevoeligheid voor vervuiling niet passend voor het type gemengde afvalwater van CFS. Daarnaast wordt gemotiveerd dat de toelatingseisen voor lozing niet neerkomen op een nul-emissie, maar op het toepassen van BBT, rekening houdend met kosten en effectiviteit.

Het College van Gedeputeerde Staten verschilt hierin van inzicht met bijvoorbeeld de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILenT). ILenT houdt in hun advies op de aanvraag geen rekening met feit dat er in het Vlaamse Vito document weliswaar vier technieken staan genoemd om PFAS uit water te halen, maar dat alle technieken voor- en nadelen hebben en het feit dat bepaalde technieken nadelige cross media effecten hebben.

Cross-media effecten (afhankelijk van de aard en de samenstelling van het afvalwater, en de techniek in kwestie) zijn bijvoorbeeld de vorming van al dan niet PFAS-houdende afvalstoffen die verder verwerkt/verbrand moeten worden, verhoogd energieverbruik, verhoogd materialenverbruik, potentiële (PFAS) emissies naar de lucht en/of een specifieke impact op de keten.

De techniek of combinatie van technieken die geselecteerd worden voor de behandeling van het met PFAS belast afvalwater zijn afhankelijk van verschillende factoren, waaronder het type PFAS, concentratie van PFAS in het influent, de aard van de matrix, de capaciteit/debiet dat moet behandeld worden en de eindconcentraties die behaald moeten worden. Hierdoor is er geen algemene techniek die past voor elke situatie en dringt er zich een individuele benadering op voor elke specifieke situatie. Hierbij dient de keuze van de techniek of combinatie van technieken ondersteund te worden door een karakterisatie van het bedrijfsafvalwater eventueel aangevuld met bijkomende labo/pilot testen. CFS heeft beproefd dat actief kool met een bepaalde omvang en serie schakeling een rendement van tenminste 95 % haalt. Verder heeft CFS deze techniek uitgebreid getest en is dit voor hen de meest betrouwbare techniek waardoor het vereiste rendement ook gehaald wordt.

2. Immissietoets en waterkwaliteitsnormen

Uit de, door Rijkswaterstaat en Waterschap Limburg in mei 2024 akkoord bevonden, immissietoets blijkt dat met de voorgestelde lozing geen overschrijding plaatsvindt van de milieukwaliteitsnormen van het ontvangende oppervlaktewater (de Zuid-Willemsvaart). Het advies om de vergunning te weigeren vanwege mogelijke risico's voor het oppervlaktewater of de werking van de RWZI wordt ongegrond verklaard, aangezien er geen concrete aanwijzingen zijn dat deze daadwerkelijk negatief worden beïnvloed of dat gestelde normen zullen worden overschreden.

Op grond van de uitgevoerde immissietoets is er als gevolg van de aangevraagde lozing van CFS geen beïnvloeding van de waterkwaliteit van de Maas te zien welke WML zou noodzaken om extra maatregelen te nemen om aan drinkwaternormen te voldoen. Mocht naar aanleiding van de gesprekken die momenteel met diverse partners plaatsvinden blijken dat de immissietoets op dit punt toch aanvulling of verduidelijking behoeft, zal dat gebeuren en daarna zal worden gezien of er nog steeds sprake is van een inpasbare immissietoets die vergunningverlening niet in de weg staat.

3. Minimalisatieplicht ZZS

CFS voldoet met de gekozen combinatie van batchbehandeling met actief kool (met minimaal 95% verwijderingsrendement bij PFAS-houdende stromen) en aanvullende nabehandeling van het totale effluent (met gemiddeld 55% rendement) aan de eisen van BBT, en past zelfs BBT+ (bovenwettelijk) toe. CFS voldoet daarmee aan de minimalisatieplicht voor zeer zorgwekkende stoffen door zowel bronmaatregelen als continue optimalisatie en monitoring te betrachten. Batches met verhoogde PFAS-waarden, anders dan verwacht ondanks de scherpe acceptatie, worden herleid en in volgende leveringen als zodanig behandeld, wat zorgt voor voortdurende verbetering en minder PFAS-lozing. Ook is vastgelegd dat CFS elke vijf jaar een vermijdings- en reductieprogramma opstelt en nieuwe technische ontwikkelingen moet onderzoeken en evalueren. Op basis hiervan kan de vergunning geactualiseerd worden.

4. Monitoring en analyse

Het College van Gedeputeerde Staten is zich er als bevoegd gezag van bewust dat volledige monitoring van alle bestaande PFAS technisch onhaalbaar is, gezien het grote aantal, de beschikbaarheid van analysemethoden en de stand van de techniek. De Provincie Limburg volgt hierin het landelijke beleid, waarbij monitoring plaatsvindt op 30 specifieke PFAS-stoffen, opgenomen op de advieslijst van het RIVM en onder het Tijdelijk Handelingskader vallende PFAS-groepen. De door de Inspectie Leefomgeving en

Transport (ILT) aangedragen TOP-assay wordt niet verplicht, omdat de betrouwbaarheid en reproduceerbaarheid hiervan voor juridische en handavingsdoeleinden (nog) onvoldoende is. Mocht naar aanleiding van de gesprekken die momenteel met diverse partners plaatsvinden blijken dat de immissietoets op dit punt toch aanvulling of verduidelijking behoeft, zal dat gebeuren en daarna zal worden bezien of er nog steeds sprake is van een inpasbare immissietoets die vergunningverlening niet in de weg staat.

5. Verantwoordelijkheid en proportionaliteit

CFS is een bedrijf dat afvalstoffen verwerkt waarin onvermijdelijk PFAS aanwezig zijn. Dit bedrijf kan er niet voor kiezen, in tegenstelling tot andere niet afvalverwerkende bedrijven, om geen grondstoffen meer te gebruiken waarin geen PFAS voorkomen. CFS zit aan het einde van de verwijderingsketen en vervult een maatschappelijke taak om afvalstoffen op een zo doelmatig mogelijke wijze te verwerken. CFS doet dit op een manier waarbij ervoor gezorgd wordt dat de in de afvalstoffen aanwezige PFAS zoveel mogelijk geconcentreerd uit het afvalwater worden verwijderd en elders kunnen worden vernietigd. Een beperkte PFAS-lozing is hierbij onvermijdelijk.

Het is onrealistisch om van afvalverwerkers als CFS nullozing te eisen, gezien de diffuse verspreiding van PFAS in afvalstoffen en het maatschappelijk belang van verwerking volgens het Landelijk Afvalbeheer Plan (LAP3). Een totaalverbod zou mogelijk leiden tot illegale of minder duurzame verwerking elders. Waterkwaliteitsbeheerders en drinkwaterproducenten dienen eveneens hun verantwoordelijkheid te nemen wat betreft de verwijdering van zeer zorgwekkende stoffen in de keten.

Op 3 september 2025 hebben wij een brief ontvangen van WML en Dunea waarin is aangegeven dat, afhankelijk van de stromingsrichting in de Limburgse kanalen, er een mogelijkheid bestaat dat water vanuit de Zuid-Willemsvaart via Kanaal Wessem-Nederweert in stuwpand Linne terecht komt, bovenstrooms van het innamepunt van Waterproductiebedrijf Heel. Indien de PFAS-concentratie in het Maaswater structureel te hoog is, is ook WML genoodzaakt de zuiveringsinspanning uit te breiden.

Op grond van de uitgevoerde immissietoets is er als gevolg van de aangevraagde lozing van CFS geen beïnvloeding van de waterkwaliteit van de Maas te zien welke WML zou noodzaken om extra maatregelen te nemen om aan drinkwaternormen te voldoen. Mocht naar aanleiding van de gesprekken die momenteel met diverse partners plaatsvinden blijken dat de immissietoets op dit punt toch aanvulling of verduidelijking behoeft, zal dat gebeuren en daarna zal worden bezien of er nog steeds sprake is van een inpasbare immissietoets die vergunningverlening niet in de weg staat.

Op grond van het bovenstaande oordelen wij, met in achtneming van meest vergaande normen, dat CFS met het pakket aan maatregelen, monitoring, bronaanpak en nabehandeling voldoet aan BBT-vereisten en de minimalisatieplicht ligt er nu een ontwerp-vergunning met voorschriften. Wij komen in dit ontwerp-besluit tot de conclusie dat een verantwoorde verwerking en lozing van PFAS-houdend afvalwater door CFS geborgd is. Daarbij is opgenomen dat voortschrijdende technische ontwikkelingen in de toekomst tot aanvullende eisen kunnen leiden om de lozing verder te minimaliseren. Voordat vaststelling van de definitieve vergunning plaatsvindt, vindt een zorgvuldige afweging plaats over de vergunbaarheid en eisen die daarbij noodzakelijk zijn. De komende weken worden alle ingebrachte zienswijzen aandachtig bestudeerd, worden met diverse instanties verduidelijkende gesprekken gevoerd, en wordt dit verwerkt in het definitieve besluit. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat IlenT op 4 september 2025 een nadere onderbouwing heeft aangeleverd, die hierbij uiteraard zal worden meegenomen.

Vraag 3.

Hoeveel vergunningen voor lozing van PFAS-verbindingen heeft de Provincie inmiddels afgegeven, en bent u in theorie van plan deze ongeacht nieuwe inzichten in PFAS, te verlengen of te verruimen?

Antwoord.

Ter toelichting, voor directe lozingen van afvalwater op een rijks- of regionaal water verleent de Provincie geen omgevingsvergunningen, aangezien ze daartoe niet bevoegd is. De waterkwaliteitsbeheerder is bevoegd voor lozingen. Op rijkswater is dit de Minister van Infrastructuur en Waterstaat en voor regionale wateren is dit het Waterschap Limburg. Indirecte lozingen zijn voor het grootste gedeelte bij gemeenten als bevoegd gezag belegd. De Provincie Limburg gaat over indirecte lozingen bij complexe bedrijven (SEVESO, een aantal IPPC-installaties met bovengemeentelijke milieugevolgen of een hoog milieurisico en aantal activiteiten met bovengemeentelijke milieugevolgen of een hoog milieurisico), waar ook CFS onder valt. Een indirecte lozing is een lozing op het gemeentelijke rioolstelsel dat uitmondt op de rioolwaterzuivering van het Waterschap. Van hieruit wordt al het inkomende en daar behandelde afvalwater op de Zuid-Willemsvaart geloosd.

Op dit moment heeft het College van Gedeputeerde Staten bij geen ander bedrijf een indirecte lozing van PFAS gereguleerd. Er loopt wel nog een procedure bij een ander bedrijf die als regulier is aangevraagd maar waarvan wij van mening zijn dat deze alleen met een uitgebreide procedure behandeld en vergund kan worden. Deze procedure is nog niet afgerond. Het ontwerpbesluit moet nog worden vastgesteld. Voordat vaststelling plaatsvindt, vindt een zorgvuldige afweging plaats over de vergunbaarheid en eisen die daarbij noodzakelijk zijn. Afstemming met Waterschap heeft al plaats gevonden, en het advies van Waterschap wordt meegenomen in de besluitvorming.

Voor de beeldvorming: wij zijn niet de enige die in ontwerp een vergunning hebben verleend voor het indirect lozen van PFAS door een bedrijf. Uit het IRAS-rapport "[PFAS-bronnenonderzoek in Nederland september 2024](#)", blijkt dat in 2023 reeds 34 bedrijven in Nederland beschikten over vergunde PFAS-emissies naar het oppervlaktewater afgegeven door diverse Omgevingsdiensten, Hoogheemraadschappen, Waterschappen en Rijkswaterstaat.

Vraag 4.

Waarom heeft u deze beslissing genomen tegen adviezen van Waterschap Limburg en de ILT in? En waarom bent u niet net als de ILT van mening dat deze vergunning niet een 'blanco cheque die niet vergunbaar is' is?

Antwoord.

Vanzelfsprekend zet de Provincie Limburg zich in voor volksgezondheid, natuur en drinkwatervoorziening en zal, zoals eerder benoemd, de verlening van vergunningen met betrekking tot PFAS-lozingen alles afwegende zo strikt mogelijk toetsen. De situatie is beoordeeld in overeenstemming met het landelijk kader: dit beleid voorziet niet in een absoluut verbod, maar in strenge randvoorwaarden en sturende eisen aan monitoring, sanering en minimalisatie. Binnen deze kaders en onder de gestelde vergunningsvoorschriften is het maatschappelijk belang, waaronder volksgezondheid, natuur en drinkwatervoorziening, gewaarborgd.

In de vergunning zijn voorschriften opgenomen die voldoen aan de BBT en verplichten tot uitgebreide monitoring, beperking van emissies, en voortdurende optimalisatie.

Volledige uitsluiting van lozing van alle denkbare, niet-genormeerde PFAS is op dit moment technisch en analytisch niet haalbaar, mede vanwege het grote aantal verschillende verbindingen en het ontbreken van gevalideerde meetmethoden voor alle PFAS. De Provincie Limburg volgt hiermee het landelijke beleid, dat voorschrijft om te monitoren op 30 specifieke PFAS-stoffen, die zijn opgenomen op de advieslijst van het RIVM en het Tijdelijk Handelingskader aangewezen groepen PFAS. Uit de uitgevoerde immissietoets blijkt bovendien dat – onder de in de vergunning gestelde voorwaarden – de maximaal toelaatbare concentraties ruimschoots onder de geldende waterkwaliteitsnormen blijven.

De reden dat andere (bekend/onbekend) PFAS niet worden uitgesloten heeft een juridische grondslag. Het is juridisch alleen mogelijk als er normen voor zijn dan wel uit wetenschappelijk onderzoek gebleken is dat bepaalde normen gehanteerd moeten worden, wat op dit moment niet het geval is.

Vraag 5.

Wie bepaalt de uiteindelijke inhoud van een dergelijke vergunning, is dat de aanvrager of GS als bevoegd gezag? En waarop is dat gebaseerd?

Antwoord.

De aanvrager – in dit geval het bedrijf – dient een aanvraag in waarin de gewenste activiteiten en de wettelijk verplichte informatie worden opgenomen. Zoals ook door de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat in de beantwoording van de Kamervragen van het lid Gabriëls (GL-PvdA) PFAS-lozingen Weert is aangegeven, is het bevoegd gezag (Gedeputeerde Staten) gehouden aan het formele toetsingskader voor het verlenen van een omgevingsvergunning milieu.

Gedeputeerde Staten (GS) beoordelen deze aanvraag vervolgens op basis van relevante wet- en regelgeving, beleidskaders, adviezen van deskundige instanties en een integrale belangenafweging. Alleen als de aangevraagde activiteiten en de motivering daarvan aan dit toetsingskader voldoen, wordt een vergunning verleend; sterker nog, dan moet er op grond van de wet een vergunning worden verleend, zo nodig met voorschriften en normen ter bescherming van het milieu – zoals ook het geval is bij CFS.

Volgens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en, vanaf 2024, de Omgevingswet, is het exclusief aan het bevoegd gezag om te bepalen of, en zo ja onder welke voorwaarden, een vergunning wordt verleend. De uiteindelijke vergunning kan afwijken van de aanvraag door het stellen van strengere voorschriften of aanvullende voorwaarden, als dat op grond van wet- en regelgeving, provinciaal beleid of ter bescherming van het milieu noodzakelijk wordt geacht.

Vraag 6.

Waarom vragen wij bij dergelijke vergunningsaanvragen van bedrijven niet juist om een stap extra te zetten voor ons milieu en leefomgeving ipv hen (zoals in het artikel geuit) te laten besparen op schone bedrijfsprocessen?

Antwoord.

De Omgevingsdienst Zuid-Limburg (ODZL) heeft namens het College van Gedeputeerde Staten aan CFS gevraagd om een extra stap te zetten voor het milieu en de leefomgeving.

Naast de verplichte batchbehandeling van PFAS-houdende afvalstromen met actief kool, met een rendement van ten minste 95% en een maximale eindconcentratie conform de vergunningsvoorschriften (volgens de Best Beschikbare Techniek), is als aanvullende maatregel vastgelegd dat het afvalwater afkomstig van de behandeling van niet PFAS-houdende stromen ook eerst door actief kool wordt geleid voordat het op de riolering wordt geloosd. Voor deze nabehandeling (BBT+) met een verwacht gemiddeld verwijderingsrendement van 55%.

Opgemerkt moet nog worden dat CFS een bedrijf is dat aan het einde van de verwijderingsketen zit en onvermijdelijk en ongewild afvalstoffen binnen krijgt waarin zich PFAS bevinden. Zij kan dus niet, anders dan een productiebedrijf, PFAS-houdende grondstoffen vermijden of vervangen. CFS vervult een maatschappelijke taak door deze afvalstromen op een gecontroleerde, legale en doelmatige manier te verwerken, waarmee verdere verspreiding in het milieu en illegaliteit worden voorkomen.

Bij de vergunningverlening aan CFS is juist uitgegaan van de gedachte dat het bedrijf méér moet doen dan het absolute minimum. Dit is vertaald in aanvullende eisen bovenop de standaardverplichtingen:

- verplichte batchgewijze voorbehandeling van PFAS-houdend afvalwater (BBT);
- extra monitoring- en rapportageverplichtingen om ook onverwachte emissies te signaleren;
- een verplichte periodieke herbeoordeling via het Vermijdings- en Reductieprogramma om steeds de nieuwste technieken toe te passen;
- de mogelijkheid om voorschriften aan te scherpen bij nieuwe inzichten, strengere normen of technische innovaties.

Hierdoor is geborgd dat CFS zich aantoonbaar maximaal inspant om emissies te beperken en het milieu te beschermen, binnen wat wettelijk en praktisch haalbaar is. Zo kiest het college bij CFS bewust voor méér dan het minimumniveau, juist voor een betere bescherming van het Limburgse milieu en de leefomgeving.

Vraag 7.

Hoe dragen nieuwe (brede) lozingsvergunning voor PFAS bij aan het coalitieakkoord waarin o.a. doelen zijn opgenomen zoals 'in 2027 ondernemen en wonen we duurzamer' en 'in 2027 is er meer gezondheidswinst gerealiseerd met minder uitstoot door bedrijven en instellingen'? Als provincie zetten we ons tenslotte in voor schoon drinkwater.

Antwoord.

Het verlenen van de vergunning aan CFS past binnen het wettelijke kader waarin bedrijven die onvermijdelijk, als onderdeel van de afvalketen, met PFAS te maken krijgen hun activiteiten uitsluitend mogen uitvoeren onder strikte milieubeschermende voorwaarden. De Provincie Limburg stelt bij het verlenen van dergelijke vergunningen heldere en vergaande eisen aan monitoring, verwijdering en beperking van emissies – verdergaand dan het wettelijke minimumniveau waar dat mogelijk en afdwingbaar is.

Hiermee draagt de vergunning bij aan de doelen uit het coalitieakkoord (zie ook de inleiding hiervoor):

- door toepassing van Best Beschikbare Technieken en aanvullende maatregelen (zoals de extra nabehandeling met actief kool), verplichten we bedrijven aantoonbaar te investeren in duurzaamheid en emissiereductie;
- strikte monitoring, rapportage en periodieke herbeoordeling van technieken zorgen ervoor dat de uitstoot van PFAS tot het uiterste wordt geminimaliseerd;

- door regulering en handhaving zorgen we ervoor dat afvalstromen niet ongecontroleerd, illegaal of diffuus in het milieu terechtkomen, maar binnen overzichtelijke, gecontroleerde kaders worden verwerkt;
- specifieke voorschriften en toetsingsmomenten borgen dat de provincie kan blijven sturen op verdere aanscherping van normen, waarmee voortdurend wordt gewerkt aan de ambitie om in 2027 duurzamer te werken, te wonen, en blootstelling van inwoners aan schadelijke stoffen te verminderen.

Tot slot geldt dat via het vergunningstelsel de bescherming van onze (potentiële) drinkwaterbronnen altijd een zwaarwegend aandachtspunt is. Door hoogwaardige eisen aan lozingen en robuuste toetsing via de immissietoets wordt het belang van schoon drinkwater structureel geborgd.

Zo draagt deze aanpak op een verantwoorde, stapsgewijze en controleerbare manier concreet bij aan de duurzaamheids- en gezondheidsdoelstellingen uit het Limburgse coalitieakkoord, met behoud van wettelijke zorgvuldigheid en aandacht voor volksgezondheid en milieu.

Vraag 8.

Kunt u PS een overzicht sturen met de uit deze coalitieperiode, nieuwe en verlengde vergunningen van alle zorgwekkende en zeer zorgwekkende stoffen?

Antwoord.

Dit betreft een zeer algemene en uitgebreide vraag waar niet snel een antwoord op gegeven kan worden. Het College van Gedeputeerde Staten stelt voor in overleg te treden om de vraag specifieker te maken, mede gezien het feit dat de interne systemen er niet op zijn ingericht deze informatie op stofniveau op eenvoudige wijze te verkrijgen.

Gedeputeerde Staten van Limburg

voorzitter

secretaris

Postadres Statenfractie SP Limburg - Postbus 5700 - 6202 MA Maastricht **Website** limburg.sp.nl **E-mail** limburg@sp.nl

Aan het College van Gedeputeerde Staten
Provincie Limburg
Postbus 5700
6202 MA Maastricht

Maastricht, 31-7-2025

Betreft schriftelijke vragen over: vergunning PFAS lozing Weert

Geacht College,

Vandaag 31 juli 2025 worden wij door veel limburgers geattendeerd op het artikel in De Limburger* over vergunningverlening voor PFAS-lozingen in Weert. Net als deze mensen is ook onze fractie verbaasd dat ondanks alle maatschappelijke zorgen over ons milieu en de volksgezondheid door PFAS, en recente onderzoeken en berichten uit de wetenschappelijke wereld, u als College van GS een brede vergunning voor PFAS-lozing door het bedrijf CFS in Weert uitdeelt.

Daarom heeft de SP-fractie de volgende vragen aan het college:

1. Heeft u als College van GS inmiddels kennisgenomen van het artikel in De Limburger? Zo ja, welke passages geven een correcte weergave van zaken en welke niet?
2. Betreft de vergunning enkel de drie in het artikel genoemde PFAS-verbindingen of is de vergunde ruimte breder? Indien breder, welke risico afweging heeft u dan gemaakt na interne en externe adviezen?
3. Hoeveel vergunningen voor lozing van PFAS-verbindingen heeft de Provincie inmiddels afgegeven, en bent u in theorie van plan deze ongeacht nieuwe inzichten in PFAS, te verlengen of te verruimen?
4. Waarom heeft u deze beslissing genomen tegen adviezen van Waterschap Limburg en de ILT in? En waarom bent u niet net als de ILT van mening dat deze vergunning niet een 'blanco cheque die niet vergunbaar is' is?
5. Wie bepaalt de uiteindelijke inhoud van een dergelijke vergunning, is dat de aanvrager of GS als bevoegd gezag? En waarop is dat gebaseerd?
6. Waarom vragen wij bij dergelijke vergunningsaanvragen van bedrijven niet juist om een stap extra te zetten voor ons milieu en leefomgeving ipv hen (zoals in het artikel geuit) te laten besparen op schone bedrijfsprocessen?
7. Hoe dragen nieuwe (brede) lozingsvergunning voor PFAS bij aan het coalitieakkoord waarin o.a. doelen zijn opgenomen zoals 'in 2027 ondernemen en wonen we duurzamer' en 'in 2027 is er meer gezondheidswinst gerealiseerd met minder uitstoot door bedrijven en instellingen'? Als provincie zetten we ons tenslotte in voor schoon drinkwater.
8. Kunt u PS een overzicht sturen met de uit deze coalitieperiode, nieuwe en verlengde vergunningen van alle zorgwekkende en zeer zorgwekkende stoffen?

Wij wachten uw beantwoording met belangstelling af, hopelijk twee weken voor het einde van de zienswijzentermijn.

Met vriendelijke groet,

Jorge Wolters Gregório
SP

*<https://www.limburger.nl/regio/weert/provincie-wil-pfas-lozing-op-riolering-weert-tegen-adviezen-in-toestaan-grote-impact-op-het-milieu/80784020>